

ACTIEF OP WINTERVOORN

>> BONUSVISSEN

Tijdens de reportage ving Sebastiaan de grotere vissen bijna allemaal buiten zijn voerplek. Zijn advies: gooi alleen aas vóór je dobber zodat je niet alleen recht boven, maar ook geregeld achter je voerplek kan vissen. Dat levert vaak de bonusvissen op. Om genoeg bewegingsvrijheid te hebben met de dobber, vist Sebastiaan altijd met een lange 'opslag' (stuk lijn tussen dobber en hengeltop). "Mijn totale lijn is 60 centimeter korter dan mijn hengel. Op die manier kun je kleine vissen bovendien snel uit het water liften zonder ze te hoeven scheppen, wat tijdwinst oplevert. Let er wel op dat je lijn nooit langer is dan je hengel, want dan kan je hengel breken als je een gevangen vis boven je hoofd lift."

Een goede hakensteker is onmisbaar bij de winterse voornvisserij.

In vrijwel ieder dorps- en stadswater zwemt voorn en juist in de winter laat deze vissoort zich eenvoudig vangen. Op een goede winterstek vang je in een paar uurtjes zomaar tientallen vissen. "De techniek en het materiaal zijn simpel en omdat je constant bezig bent, is het een leuke visserij voor jong én oud", verklaart Sebastiaan Swalef (42) zijn voorliefde voor 'wintervoorn' met de vaste stok.

TEKST: JUSTIN BURGGRAAF > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

Door alle coronaperikelen is *back to basic* voornvissen misschien wel de meest gezigde visserij van dit bijzondere jaar. Herintreders pakten na jaren hun oude hobby weer op en veel jongeren wisten voor het eerst de weg naar het water te vinden. Daar waar veel sportvissers hun vaste hengels opbergen zodra het koud wordt, doet Sebastiaan het omgekeerde. "In de zomer kies ik voor andere visserijen en pas in de winter ga ik achter de witvis aan. Dat is wat mij betreft de leukste tijd, omdat de vis dan massaal samschoolt op overwinteringsplaatsen. Heb je eenmaal zo'n stek gevonden, dan kun je je daar vaak de hele winter prima vermaken."

HOTSPOTS

Succesvol voornvissen in de winter valt of staat volgens Sebastiaan met de gekozen stek. Vandaag vist hij aan een doodlopende kom van een groot waterstelsel in de Flevo-polder. "Doodlopende stukken van vaarten zijn vaak hotspots, zeker als ze ook nog redelijk beschut tussen de huizen liggen zoals hier. Zodra het kouder wordt, trekt de

vis daarheen", legt hij uit. "Andere potentiële topsteken zijn havens en bruggen of stukken water waar het net iets dieper is – bij voorkeur ook niet al te helder water. Zit je goed, dan zie je vaak kleine kringetjes aan het wateroppervlak of zelfs springende vis." Ook vandaag blijkt de witvis al snel in grote getalen aanwezig.

WEINIG MATERIAAL

Omdat Sebastiaan hier om de hoek is opgegroeid, kent hij het water als zijn broekzak. "Waar wil je dat ik ga zitten?", vraagt hij aan de fotograaf. "Voor de vangst zal het niet veel uitmaken, want de bodem is hier vrij egaal. De vis komt dus vanzelf wel op het voer af." Op de aangewezen plek pakt Sebastiaan zijn spullen uit. Niet alleen de visserij, maar ook het materiaal blijkt hij vandaag eenvoudig te houden: naast een korte, telescopische stok van vier meter heeft de Lelystedeling alleen een handvol voorstuigjes, schepnet, aas, en zijn viskist bij zich. Het voer blijkt al even simpel. "Direct na aankomst werp ik altijd één à twee kleine balletjes donker gekleurd voer met wat gekookte hennep en cas-

ters (verpopte maden, red.) op mijn stek – meer niet", klinkt het. Met een paar onderhandse worpjes voegt hij de daad bij het woord.

ZWEVEND VISSEN

Als de teller na tien minuten vissen al op vijf voorns staat, is het meteen duidelijk waarom Sebastiaan van 'actief' voornvissen spreekt – de aanbeten blijven maar komen. Elke paar seconden werpt hij telkens wat verse hennep en casters rond de dobber. "Omdat de vis dicht bij elkaar ligt, kun je eenvoudig voedselnijd creëren", licht Sebastiaan zijn tactiek toe. "Door continu kleine hoeveelheden te voeren, gaat de vis zoeken en zwemmen ze vanzelf langs mijn zwevende haakaas." Om er zeker van te zijn dat hij zo'n tien centimeter boven de bodem vist, peilt Sebastiaan altijd eerst zorgvuldig op een nieuwe stek. Op de bodem vissen vindt hij daarentegen niet nodig. "Sterker nog: in wat diepere havens gaat mijn haakaas vaak in de loop van de dag steeds meer omhoog. Dit omdat ook de vis steeds hoger gaat zwemmen als die actief op zoek gaat naar voedsel." >>

Eén of twee kleine handjes donker voer – gemixt met hennep en casters – zijn voldoende om de stek mee aan te voeren

VEELGEMAAKTE FOUTEN

Hoe eenvoudig voornvissen ook lijkt, beginners maken vaak nog heel wat fouten – zo weet Sebastiaan uit ervaring. Naast zijn baan op Schiphol helpt hij geregeld in de lokale hengelsportzaak. “En dan hoor en zie je natuurlijk weleens wat,” zegt hij met een knipoog. “De meest gemaakte fout is dat mensen te veel verzadigend grondvoer gebruiken. Zeker in de winter houd je de vis juist actief met schraal voer en licht verteerbaar aas zoals casters en hennep.” Verder wordt volgens Sebastiaan vaak te licht gekleurd voer gebruikt. Daardoor gaat witvis juist voorzichtiger azen, want boven een licht gekleurde bodem vallen ze meer op. “Omdat veel beginners bovendien met vrij lompe en slecht uitgelode dobbers vissen, missen ze vaak de helft van de aanbeten. Op een beschutte plek dichtbij de kant is een pennetje van hooguit één gram meer dan voldoende.”

HOOFD LEEGMAKEN

Van aanbeten missen is vandaag geen sprake. Hoewel het pas half oktober is, loopt het als een trein op deze winterstek. Zichtbaar genietend tikt Sebastiaan de ene na de andere vis uit het water. “Zo zie je maar hoe je ook in een paar uurtjes mooie aantallen kunt vangen en even je hoofd leeg kan maken. Ik vrees dat veel mensen daar nog behoefte aan gaan hebben komende winter”, doelt hij op het oplopende aantal coronabesmettingen. “Zolang thuiswerken de norm is en sporten grotendeels verboden blijft, is het extra lekker om even een frisse neus te halen én nog leuk te vangen ook”, klinkt het enthousiast. Helaas zaten dezelfde coronamaatregelen Sebastiaan ook in de weg: de populaire jeugdwedstrijd die hij elk jaar in de Bataviahaven bij Lelystad organiseert, kon niet doorgaan. “Bijzonder jammer, want we hadden ruim 200 aanmeldingen. Ieder jaar wordt het evenement groter en je merkt dat we de jeugd op die dagen echt weten te enthousiasmeren.”

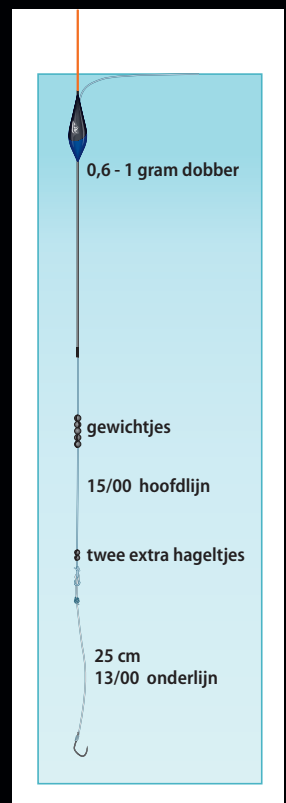
LAATSTE TIP

Na vier uur vissen vallen de aanbeten ineens heel even stil. “Dat betekent meestal maar één ding: snoek. Ook

die weet dit soort hotspots natuurlijk te vinden en is dus nooit ver weg”, aldus Sebastiaan. Binnen de kortste keren begint de stek echter alweer te lopen. Opvallend is ook dat Sebastiaan bij het uitblijven van een aanbeet al na hooguit één minuut de dobber verplaatst. “Omdat je constant wat voer erin gooit, gaat de vis zich met name richten op zakkend aas. Daarom moet je ook je haakaas in beweging houden.” Als we na deze laatste tip de balans opmaken, kan Sebastiaan alleen maar tevreden zijn. Bij de vangst zit niet alleen blank- en ruisvoorn, maar ook winde, roofblei en alver. “En ik heb geen moment stil hoeven te zitten. Zo leuk kan een ochtendje voornvissen in de winter zijn.”

» MATERIAAL

Voor het vissen op wintervoorn heb je geen lange en dure hengels nodig. Een stok van drie meter is al voldoende als je vlak onder de kant vist. De lijn vraagt iets meer aandacht. Sebastiaan: “Kant-en-klare tuigjes van bekende hengelsportmerken zijn meestal prima. Omdat je bij het voornvissen meestal de vis uit het water lift in plaats van schept, gebruik ik een hoofdlijn van 15/00 met onderaan een haaklijn van 13/00. Dat is relatief grof, maar het werkt uitstekend.” Op de hoofdlijn komt een dobber van 0,6 gram tot hooguit 1 gram en een haakmaatje 14 tot 18, afhankelijk van het formaat vis. De hageltjes komen ongeveer halverwege de dobber en haak en bij voorkeur vlakbij elkaar zodat het aas snel zinkt. Op 25 centimeter van de haak plaatst Sebastiaan nog twee extra hageltjes zodat hij het ook ziet als het aas wordt opgetild.

ILLUSTRATIE: EMIEL VAN DIJK